

Publicerad 2008-07-10 12:30 av Pearlan

It is all about surviving

Det ska synas att man har levt
innan man dör,
annars har livet gått spårlöst förbi

Vet du, rädslan i dina ögon
visar att den som lever
också kan vara rädd för livet självt

Du förstår, ögon som aldrig gråtit
får aldrig heller veta
vad glädjetårar är

Och du ska veta, att varenda tår
som du trodde att du grät förgäves,
lämnade dig för att ditt hjärta
inte skulle dränkas

Ärren på kroppen visar att ångesten
inte är osynlig,
bara för att man inte kan se den

Men oavsett vad spegeln säger,
så går ditt värde aldrig att rubba!

Din trötta kropp berättar
att du inte orkar ännu ett steg,
ändå så vet jag
att det du gått bara är hälften
av det din tappra själ faktiskt klarar av

Alla sömnlösa nätter du vittnar om
får mig att förstå,
att till och med mörkret
kan vara för svart att våga blunda för

Du viskar till mig
att du inte längre vet vem du är,
att du förlorat dig själv
i den oro som härjar i din kropp

Du säger att ångesten är det enda just nu
som påminner dig om att du existerar,
men att tomhet vore värre än döden

Jag tror att kramar
hjälper mer än tusen ord,
och om jag kunde krama dig hel igen
så skulle jag aldrig släppa taget

Du ser en spillra, en rest från något övergivet
Nåt värdelöst, som livet borde lämnat

Jag ser en själ som går balansgång,
en vacker varelse som inte går
att ersätta

Jag ser en människa
som mer än någon annan,
visar att hon lever

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pearlan med Poeter.se id #23393 innehar upphovsrätten